

The Kingdom of God, Duncan Heaster. Lithuanian edition.
Carelinks, PO Box 152 Menai NSW 2234 AUSTRALIA
www.carelinks.net email: dh@heaster.org

Dievo Karalystė

Didžioji Krikščionybės viltis – Dievo Karalystės žemėje įkūrimas. Viešpaties malda iliustruoja tai: „Teateinie Tavo karalystė, teesie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje“ (Mt 6:10). Kristui sugrįžus, „Pasaulio karalystė (taps) mūsų Viešpaties ir jo Mesijo karalyste ir jis viešpataus per amžių amžius.“ (Apr 11:15). Tuomet galutinai išsipildys Dievo norai ir viltys šioje žemėje.

Karalystė žemėje

„Dievo karalystės“ sąvoka yra sukeičiama su „dangaus karalyste“ (Mt 13:11 pal. Mk 4:11). Biblijoje niekur nėra paminėta „karalystė danguje“; tai dangaus karalystė, kuri Kristui sugrįžus, bus įkurta žemėje. Kaip Dievo viltis, susijusi su angelais išsipildė danguje, tokia ateityje bus Dievo karalystė. Įžengti į Dievo karalystę, Kristui sugrįžus – tai galutinis visų krikščionių pastangų rezultatas šiame gyvenime. (Mt 25:34; Apd 14:22); tokiu būdu, yra gyvybiškai svarbu turėti teisingą šio klausimo supratimą. Doktrina apie būsimas Dievo karalystės formas – esminė Evangelijos dalis. (Apr 8:12, 19:8, 28:23,31). „Per daugelį vargų mes turime įeiti į Dievo karalystę“ (Apr 14:22); tai tarsi šviesa tunelio gale, gyvenant žemėje, o taip pat ir paskatinimas atnašauti aukas, kurių pareikalauja tikrasis krikščioniškas gyvenimas.

Senajo Testamento pranašystės apie Dievo karalystę

Danielio knygoje randama viena iš daugelio Senajo Testamento pranašysčių, kurios byloja apie Dievo karalystę. Nebukadnezaras, Babilono karalius, norėjo sužinoti kokia ateitis laukia šio pasaulio. Jis susapnavo sapną apie didžiulę statulą, pastatytą iš skirtingų metalų. Danielius išaiškino, kad aukso galva simbolizuoja Babilono karalių (Dan 2:38). Po šio karaliaus sėkmė aplankys karalystes, įsikūrusias netoli Izraelio, kol susidarys situacija, kurioje: „kaip kojų pirštai buvo iš dalies geležiniai ir iš dalies moliniai, taip ir karalystė bus iš dalies tvirta ir iš dalies trapi“ (Dan 2:42). Ši ištrauka byloja apie dabar esančią įtakos pusiausvyrą pasaulyje, susiskaldymą daugelio tautų tarpe, kai kurios jų stiprios, kai kurios silpnos. Tuomet Danielis regėjo mažytį akmenį, suduodantį per kojas atvaizdą, sugriauinantį jį. Šis akmuo peraugo į didžiulį kalną, nusidriekusį per visą žemę (2:34, 35). Šis akmuo – tai Jėzus (Mt 21:42, Apd 4:11; Ef 2:20, 1 Pt 2:4-8). „Kalnas“, kuris nusidrieks per visą žemę – amžinoji Dievo karalystė, kuri bus įkurta Jėzui sugrįžus į žemę. Taigi, karalystė bus žemėje, o ne danguje. „O anų karalių dienomis dangaus Dievas įkurs karalystę, kuri niekad nebus sunaikinta, - ši karalystė nebus perduota kitai tautai. Ji sutrupins į šipulius visas anas karalystes ir padarys joms galą, o pati tvers amžinai“ (Dan 2:44).

Karalius Kristus

Kristus bus karaliumi, o jo sugrįžimas į žemę simbolizuos Dievo karalystės atėjimą. Jis valdys visą žemę ir bus pagrindinis valdovas. „Jis valdys per amžius, o jo karalystei nebus pabaigos“ (Lk 1:32,33). „Pasaulio karalystė tapo mūsų Viešpaties ir jo

Mesijo karalyste, ir jis viešpataus per amžių amžius“ (Apr 11:15). „Teviešpatauja jis (Kristus) nuo jūros lig jūros, ir nuo Upės lig žemės pakraščiu“ (Ps 72:8).

Valdovo bendražygiai

Kristus pasidalins savo viešpatavimu su savo pasekėjais. „Tu padarei mūsų Dievui karalystę bei kunigus ir jie viešpataus žemėje“ (Apr 5:10). „Karalius (Jėzus) valdys teisingai ir princai (tikintieji) valdys teisingai“ (Iz 32:1; Lk 19:17; 2 Tim 2:12).

Sostinė

Kristus valdys iš Jeruzalės, ateisiančios karalystės sostinės. Nors žmonės garbins Dievą įvairiuose žemės kampeliuose (Mal 1:11), Jeruzalė bus pamaldų ir garbinimo židinytis (Ez 40-48). Tautos „atžygiavusios prieš Jeruzalę, atkils metai po metų pagarbinti Karalių, Galybių VIEŠPATIES“ (Zch 14:16). Ši kasmetinė piligrimystė į Jeruzalę yra išpranašauta ir Izaijo knygoje 2:2,3. „Ateityje įvyks – VIEŠPATIES Namų kalnas stovės tvirtai iškilęs virš kalnų ir bus už kalvas aukštesnis. Visos tautos plūs jo linkui; daug tautų ateis ir sakys: „Ateikite, kopkime į VIEŠPATIES kalną, į Jokūbo Dievo Namus, kad jis pamokytų mus savo kelių, kad mes eitume jo takais“. Nes iš Ziono ateis mokymas ir VIEŠPATIES žodis iš Jeruzalės.“ Visame pasaulyje vyraus entuziazmas pažinti Dievo kelius. Žmonės bus taip paskatinti šio troškimo, kad keliaus iš visų pasaulio kraštų į Jeruzalę, norėdami kuo geriau pažinti Dievą.

Viena universali teisinė sistema

Vietoj painiavos ir neteisybės, kurią įtakoja žmogaus sukurta teisinė sistema, bus vienas universalus kodeksas – „Viešpaties įstatymas ir žodis“, kurį Kristus paskelbs iš Jeruzalės. Šis pamokymas bus skirtas visoms tautoms. Tikrasis Dievo pažinimas sumažins nuo seno egzistuojančią trintį tarp tautų. Pagarba bus apdovanoti tie, kas atspindės tokius Dievo bruožus kaip meilė, gailestingumas ir pan. vietoj dabartinės puikybės: „Jo dienomis žydės teisumas ir visuotinė taika“ (Ps 72:7).

Pokyčiai žemės ūkyje ir aplinkos apsaugoje

Absoluti Kristaus valdžia ir visuotinis jo arbitražo teisingumas sprendžiant ginčus, įtakos tautų ryžtą jų karinę techniką įrangą iškeisti į žemės ūkio mašinas, įrengimus: „Taip jis išspręs ginčus tarp tautų, nuspręs daugelio žmonių bylas; jie perkals savo kalavijus į arklus, o ietis – į geneklį medžiams genėti. Viena tauta nebekels kalavijo prieš kitą, nebebus mokomasi kariauti.“ (Iz 2:4). Biblijoje aprašomi dramatiški pokyčiai šių dienų aplinkoje. Mes matysime derlingą, vaisingą žemę Dievo karalystėje: „Tebūna kraštas pertekęs grūdų; pasėliai tevilnija ant kalnų viršūnių; tebūna krašto derlius lyg Libano“ (Ps 72:16). „Pradžiugs dykuma ir tyrlaukiai, krykštaus pražysdama dykvietė. Kaip lelija jinai žydėte sužydės ir džiūgaute džiūgaus laiminga... Išdeginti smėlynai vandeniui pavirs.“ (Iz 35:1-7). Į šį didžiulį žemės ūkio verslą bus įtraukta daugybė žmonių. Pranašystės apie Dievo karalystę sukuria išpūdį jog žmonės sugrįš prie nepriklausomo gyvenimo būdo dirbdami žemės ūkyje. „Tuomet visi sėdės po savo vynmedžiais, po savo figmedžiais.“ (Mch 4:4). „Statysis namus ir patys juose gyvens, ir vynuogynus veis, ir patys valgys jų vaisius. Statys ne tam, kad kiti gyventų jų namuose,

sodins ne tam, kad vaisius valgytų kiti. Mano išrinktieji ilgai naudosis savųjų rankų darbo vaisiais. Nebeis jų triūsas perniek...“ (Iz 65:21-23). Nebeliks netgi laukinės agresijos tarp žvėrių. „Ganysis vilkas draug su ėriuku“, o vaikai galės žaisti su gyvatėmis (Iz 65:25; 11:6-8). Pailgės gyvenimo trukmė (Iz 65:20). Moterys patirs mažiau skausmų gimdydamos (Iz 65:23). „Tada atmerktos bus akliams akys, atvertos kurtiesiems ausys. Tada raišasis šokinės tarytum elnias, dainuos iš džiaugsmo nebylio liežuvis“. (Iz 35:5,6). Tai įvyks stebuklingos dvasios, kurios visi bus apimti, dovanų dėka (Pal. Žyd 6:5).

Galutinis karalystės tikslas

Galutinis Dievo karalystės tikslas – garbinti Dievą: „Iš tiesų, kol aš gyvas esu, visa žemė bus kupina garbės Viešpačiui“ (Sk 14:21; Hab 2:14). Dievo garbinimas reiškia, jog visi žemės gyventojai brangins, garbins ir elgsis bei gyvens pagal Jo doros bruožus: „Kuklieji pavaldės žemę (karalystę), gėrėsis gausia gerove.“ (Ps 37:11). Amžinojo gyvenimo siekimas ir Dievo garbinimas taps būtinu mūsų būties motyvu karalystėje. Keletas metų, nugyventų besigėrint absoliučia tobulyste bei švaria sąžine, kompensuos visus gyvenime patirtus skausmus. O tai, kad ši didinga būseną rėšis amžinai, leidžia mums peržengti net žmogiškojo suvokimo ribas.

Pagrindiniai įvykiai, įvyksiantys Kristui sugrįžus

1. Padaugės atskaitingų mirčių (tų, kurie pažįsta Dievo kelius) drauge su atskaitingu gyvenimu paskutiniam teismui atėjus.
2. Tie, kurie pažinos Dievo kelius, bet atsisakys juos pripažinti, bus baudžiami mirtimi ir neteks amžino gyvenimo galimybės. Bus teisiamos ir ištisos tautos, kurios atmetė Kristų.
3. Dorieji, teisingieji vadovaus kitiems žmonėms, kurie tais laikais gyvens, bet kurie nebus atskaitingi Dievui; jie skelbs jiems Evangeliją kaip „karaliai ir kunigai“ (Apr 5:10).
4. Tūkstantmečio pabaigoje bus sukilimai prieš Kristų ir šventuosius, kuriuos Dievas numalšins (Apr 20:8,9).
5. 1000 metų pabaigoje, visi tie, kurie šiuo laikotarpiu mirs, bus prikelti ir teisiami (Apr 20:5, 11-15).
6. Nusidėjeliai bus sunaikinti, o dorieji drauge su Kristumi ir šventaisiais įgys amžiną gyvenimą.

Karalystės reikšmė mūsų šiuolaikiniame gyvenime

Gyvenimas Dievo karalystėje turi būti pagrindiniu veiksmu, motyvuojančiu atmesti gyvenimo malonumus ir materializmą. Viskas, ką mes šiuo metu įsivaizduojame ir ko siekiame yra nepalyginama su absoliučia pilnatve Dievo karalystėje. „Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir jo teismo, o visa kita bus jums pridėta“ (Mt 6:30-34). Tikintieji turi siekti „Dievo teisingumo“, t.y. turi bandyti tobulinti meilę Dievui. Mes norime patekti į Dievo karalystę dėl teisingumo, kuris ten bus aukštinamas, kadangi mumyse slypi visiškos moralinės tobulybės noras ir šis noras yra stipresnis už norą išvengti mirties ir amžinai gyventi lengvą gyvenimą. Jeigu siekiame „Dievo karalystės“, pasikeičia mūsų šio gyvenimo perspektyva. Mes atmetame materializmą bei pastangas, kurių jis reikalauja. Jei savanaudiškai siekiame valdžios, ignoruodami kitų poreikius, mes

paneigiame Dievo kelius – net ir tuomet, kai suprantame visas Dievo doktrinas (1 Tim 5:8, 6:10).

Tas faktas, kad karalystė bus žemėje, o ne danguje reiškia, kad mums nereikės siekti tokio vadovavimo, koks egzistuoja šiais laikais, taip pat mums neturės įtakos priespaudos grupės ir politinės partijos, kurios vien tesiekia vadovavimo pasauliui, koks jis yra dabar (1 Jn 3:13). Turėdami tokią viltį „priartėjame prie Dievo“ (Žyd 7:19). Ši viltis skatina mus tarnauti Dievui. Ši viltis suteikia mums taip pat ir įkvėpimo atgailai. Jei Kristus sugrįžtų netrukus, kokiomis asmenybėmis turėtume mes būti? Mes norėtume dalintis šia viltimi su kitais. (Mt 10:7; Mk 6:12). Jei amžinai siekiame eiti Dievo keliais karalystėje, tai turime siekti taip elgtis jau dabar: „mes todėl ir triūsiamės bei kovojame, kad pasitikime gyvuju Dievu, kuris yra visų žmonių, o ypač tikinčiųjų, Gelbėtojas“ (1 Tim 4:10). Dievo karalystė nėra vien tik asmeninių bei dvasinių privilegijų metas. Jėzus Kristus kalba apie ją kaip apie taikos metą, apie metą, kuomet Dieviškieji principai triumfuos prieš žmonių savanaudiškus troškimus. Tai gali prasidėti tiesiog dabar, nepastebimai ir negirdimai, širdyse tų, kurie gyvens ateities karalystėje. Jei iš tiesų tikime, kad mes būtinai ten pateksime, tada mums bus lengviau laukti ateinančių dienų. Mums gali pritrūkti entuziazmo Viešpaties sugrįžimo belaukiant, jeigu mes nebūsime tikri, jog Jis priims mus į Dievo karalystę. Apaštalas Paulius taip padaršina besiviliančius Karalystės: „Kai apsireiškų Kristus – mūsų gyvastis, tuomet su juo ir jūs pasirodysite šlovingi. Numarinkite, kas jūsų nariuose žemiška: ištvirkavimą ir pan...“ (Kol 3:4,5). Išsigelbėjimas, kurį žada Dievas yra malda. Ji įgalina mus žvelgti tolyn su užsidegimu labiau nei abejonės dėl Kristaus sugrįžimo ir tuomet keičiasi mūsų gyvenimai. „Išganingoji Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir moko mus, kad, atsisakę bedievytės ir pasaulio aistrų, santūriai, teisingai ir maldingai gyventume šiame pasaulyje, laukdami palaimintosios vilties ir mūsų didžiojo Dievo bei Gelbėtojo Kristaus Jėzaus šlovės apsireiškimo“ (Tit 2:11-13).